

نبرد هفته چهارم در اردبیل

ملی پوشان والیبالیان ایران در هفته چهارم لیگ ملت‌ها باید در اردبیل به مصاف پرغال (جمعه ساعت ۱۸:۳۰)، استرالیا (شنبه ساعت ۱۸:۳۰) و فرانسه (یکشنبه ساعت ۱۸:۳۰) بروند. در صورت پیروزی شاگردان ایگور کولاکوویچ در دو پایه بازی از این هفته، به احتمال زیاد صعود تیم ملی به مرحله نهایی لیگ ملت‌ها قطعی می‌شود. ۱۶ تیم حاضر در لیگ ملت‌های والیبالیان به صورت دوره‌ای به مصاف هم می‌روند و در پایان مرحله مقدماتی، پنج تیم برتر به همراه آمریکا (میزبان مرحله نهایی) راهی دور بعد می‌شوند تا در شینگاگو به دیدار یکدیگر بروند. تیم ایران در شرایطی تا پایان هفته سوم موفق به کسب هشت پیروزی شده است که بیشترین تعداد برد ایران پیش از این در سال ۲۰۱۴ ثبت شده بود که هم در لیگ جهانی، هم در مسابقات قهرمانی جهان به هفت پیروزی دست یافت. ایران در لیگ جهانی ۲۰۱۴ از مجموع ۱۶ بازی به این تعداد پیروزی رسید و نهایتاً چهارم شد. همچنین در مسابقات قهرمانی جهان نیز از ۱۲ بازی هفت برد کسب کرد و ششم شد. حالا مردان ایران در ۹ بازی موفق به کسب هشت پیروزی شده‌اند تا رکورد سال ۲۰۱۴ خود را بشکنند. شرایط تیم ایران و میزبانی در هفته چهارم این شانس را به ملی پوشان می‌دهد تا رکورد خود را ارتقا ببخشند. البته شرایط تیم ملی والیبالیان با داشتن چند مصدوم برای این هفته کمی پیچیده است و ممکن است ایگور کولاکوویچ محدودیتی برای ترکیبش داشته باشد. مهم‌ترین مصدوم تیم ملی سیدمحمد موسوی است که احتمالاً بازی‌های این هفته را از دست می‌دهد. اما علی اصغر مجرد که فصل گذشته در لیگ عملکرد درخشانی داشت و پیش از این نیز بهترین مدافع در رده‌های پایه بود، فرم بسیار خوبی دارد و با توجه به شرایط موسوی او می‌تواند جانشین این بازیکن در ترکیب اولیه تیم ملی با نظر کولاکوویچ باشد. در کنار اینها امید می‌رود در دومین هفته میزبانی ایران از لیگ ملت‌ها شاهد تکرار برخی اتفاقات در ارومیه نباشیم. اتفاقاتی از جمله هجوم هواداران برای گرفتن عکس سلفی با والیبالیست‌ها، بهبود جایگاه بانوان که برخی شان مانند مردان با وجود داشتن بلیت راه به سالن پیدا نکردند، مشکلاتی که در جایگاه بانوان پیش آمد و برای حفاظت از کودکانی که در سیل جمعیت بودند آنها را به بخش دیگری منتقل کردند و ... چه بهتر است هفته چهارم رقابت‌ها که امید می‌رود هر سه بازی به سود ایران باشد، جلوه گر صحنه‌های زنجبازی باشد.

«**رئیس سفر دوست» به هلند رفت** با وجود اینکه گفته می‌شد فدراسیون بسکتبال برای اعزام تیم ملی بسکتبال سه نفره بانوان به هلند با مشکل مالی مواجه است و کادر کم‌تری اعزام خواهد شد، اما رامین طباطبایی، رئیس فدراسیون نیز همراه تیم به هلند رفت و همین موضوع حواشی و انتقادهای زیادی را در پی داشته است. البته این اتفاق عجیبی نبود چرا که طباطبایی در طول یک سال و خرده‌ای که از ریاستش می‌گذرد به کم‌تر سفری دست رزده است. اما توجه مدیر تیم‌های ملی هم در این باره بسیار جالب است. مسعود قاسمی دلیل سفر طباطبایی را از این‌جا به مسئولان جهانی برای برگزاری مسابقات در ایران یا گرفتن امکانات و ساختن زمین‌های پورتابل اعلام کرده است. این در حالی است که فیبا خبری از نشست رسمی و مهمی در حاشیه این رقابت‌ها نداده است! وزارت ورزش مدت‌هاست که به فدراسیون‌ها اعلام کرده از سفرهای غیر ضروری خودداری کنند. موضوعی که آنطور که پیداست به گوش هیچ ریئسی نرفته و هر چند وقت یک بار خبر یک سفر غیر ضروری از سوی روسای فدراسیون‌ها به گوش می‌رسد. روسایی که در اعزام تیم‌های شان در سال مهم کسب سهمیه المپیک مشکل دارند و همیشه زیر سایه مشکلات مالی و مخالفت فدراسیون بر اعزام‌های غیر ضروری پنهان می‌شوند.

مواخذه تمام‌نشدنی مدیریت دولتی سرخابی‌ها

وزارت ناکامی!

«وزارت ورزش» در یک سال گذشته بیشتر از هر کلیدواژه دیگری در فوتبال ایران شنیده شده است. هواداران عصبانی استقلال و پرسپولیس، وزارت را مقصر هر شکست و نتیجه ناخوشایندی می‌دانند. شیوه سنتی مدیریت و البته تلاش منجر به شکست برای برقراری عدالت میان دو باشگاه، فشارها را علیه این نهاد به اوج رسانده است. به نظر می‌رسد دولت دیگر کارایی لازم را برای مدیریت پرسپولیس و استقلال ندارد و باید هر چه زود تر رخت خودش را از این ورطه بیرون بکشد. در غیر این صورت، تنها انتقاد و اعتراض بیشتر سهم وزارت ورزش خواهد بود.

آر بار هنوز

جدایی برانکو از پرسپولیس، برای هواداران باشگاه شوکه کننده بوده است. آنها هنوز با خروج موفق‌ترین مربی خارجی تاریخ‌شان کنار نیامده‌اند و به بیدار شدن از این کابوس فکر می‌کنند. قهرمان‌تاسه شنبه شب، هنوز به بازگشت پرسپور امید داشتند اما امضای قرارداد رسمی میان مرد کروات و باشگاه الاهلی عربستان، آخرین روزنه‌های امید را برای این بازگشت

چهره به چهره

منتظری با دلخوری از استقلال جدا شد

پایان پژمان!

آر باتاری

فصل تازه‌ها برای باشگاه استقلال، با کوچ کاپیتان‌ها گره خورده است. خسرو حیدری چند هفته قبل از فوتبال خداحافظی کرد، سیدمهدی رحمتی در شروع فصل نقل و انتقالات راهی باشگاه پدیده شد و حالا نوبت به پژمان منتظری رسید که با انتشار صحبت‌هایی تند، جدایی‌اش از آبی‌ها را رسماً اعلام کند. مدافع پر تجربه استقلال، از برخورد مدیران باشگاه کاملاً ناراضی به نظر می‌رسد. البته که انتظار او برای احترام بیشتر، منطقی به نظر می‌رسد اما این بازیکن می‌توانست زمان بیشتری نیز صبر کند و عجلانه در مورد ترک استقلال تصمیم‌نگیرد.

۱۲ سال بعد از امضای اولین قرارداد با استقلال، داستان پژمان منتظری با این باشگاه برای همیشه به پایان رسید. پس از سقوط فولاد خوزستان

سوژه روز

نی و بار سا، این بار جدی‌تر از همیشه

به خانه برمی‌گردد؟

«دیگر رفتارهای سوپر استاری را در تیم تحمل نمی‌کنم.» این جمله ناصر الخلیفی، می‌تواند فصل مهمی در تاریخ پی‌اس‌جی باشد. او که همواره شائبه‌های جدایی نیمار از تیمش را تکذیب می‌کرد، حالا قرص و محکم‌تر از همیشه اعلام کرده که هیچ‌کس را به «زور» در تیمش نگه نمی‌دارد و در های باشگاه را برای هر بازیکنی باز می‌کند. به نظر می‌رسد کیلیان ام‌باپه، تنها مهره غیر قابل فروش باشگاه فرانسوی باشد و آنها حاضرند هر مهره دیگری را در بازار قرار بدهند. پروژه انتقال نیمار به پاریس با ۲۲۲ میلیون یورو، برای این تیم چندان مفید نبود. باشگاه متمول فرانسوی با صرف چنین هزینه‌ای، حتی به نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا نیز نرسید و همان قهرمانی‌های تکراری لیگ فرانسه را به دست آورد. شاید بازیکنی در قواره‌های

پرسپولیس قرار داشتند. آبی‌ها تیم، جباروف، ابراهیمی و مجید حسینی را از دست داده بودند و در نقطه مقابل، پرسپولیس با حفظ همه نفرات کلیدی، با ستاره‌هایی مثل مهدی ترابی و سروش رفیعی برای نیم‌فصل دوم به توافق رسید. طرفداران استقلال باور داشتند که «عدالت» بین دو باشگاه برقرار نشده و وزارت، به دنبال حمایت همه‌جانبه از باشگاه پرسپولیس است. همین‌جو و البته شعارهای تند و تیز علیه سلطانی‌فر در ورزشگاه آزادی، در نهایت موجب شد که پای شخصی مثل وزیر ورزش، حتی به جابه‌جایی بازیکنان نیز باز شود و وزیر با اصرار به باشگاه ذوب‌آهن، مرتضی تبریزی را به استقلال ببرد. همین نهاد مدتی قبل، به استقلال چراغ سبز نشان داده بود تا همه بنده‌های قرارداد و بنفردشفر را بپذیرد و با همه شرایط مدنظر این مربی کنار بیاید.

وزارت در کوتاه‌ترین زمان ممکن مقابل شعارها تسلیم شد و تلاش کرد تا استقلال را در مسیر موفقیت قرار بدهد. تلاشی که البته در نهایت به ضرر باشگاه تمام شد. احتمالاً این سناریو در فصل جدید این بار به شکل دیگری تکرار می‌شود. حالا استقلال‌ها مدام در بازار بازیکن می‌خرند و پرسپولیس سرمربی موفقش را از دست داده است. طبق انتظار باید وزارت مشغول خرید بازیکن و جذب مربی برای این باشگاه شود. اینکه در فوتبال ایران، حتی خراب شدن موقعیت‌های گل‌زنی را به «وزارت ورزش» ربطی می‌دهند، حالا دیگر به یک موضوع کم‌دی شنبه شده است اما آیا می‌توان از نقش وزارت در مدیریت ناسامان امروز و باشگاه به سادگی عبور کرد. چرا این نهاد دولتی، همیشه بدترین انتخاب‌ها را برای هیات مدیره باشگاه‌ها انجام می‌دهد؟ چرا

سپردن آنها به بخش خصوصی از خودش نشان می‌دهد. نهادی که از یک سو مالکیت دو باشگاه بر طرفدار گذشته در مورد حذف برانکو به دستور وزارت ورزش برای بازگشت «رقابت» به لیگ، تا حدود زیادی فائزتری به نظر می‌رسد اما باز هم تصمیم‌های عجولانه اظهار نظرهای جنجال‌برانگیز و عطش دائمی مدیرانی مثل ماز یار نظامی، اصلاً به سود وزارت ورزش نیست. نهادی که نه‌می‌تواند سرخابی‌ها را به رستی اداره کند و نه عزمی برای

مسدود کرد. همان‌طور که انتظار می‌رفت مدیران باشگاه پرسپولیس پس از خروج سرمربی موفق تیم، به شدت تحت فشار قرار گرفته‌اند و با درخواست استعفا از سوی هواداران باشگاه روبه‌رو شده‌اند. درست مثل همیشه نام وزارت ورزش در فهرست مقصران مدنظر طرفداران باشگاه نیز دیده می‌شود. اظهار نظر سلطانی‌فر در مورد بازگشت احتمالی پرسپور و البته تأکید ماز یار نظامی بر تلاش وزارت در جهت امضای قرارداد استقلال

در زمین فوتبال را برای یک مدافع دشوار می‌کند. پژمان می‌توانست در فضای بهتری از استقلال جدا شود اما همان‌طور که در نامه خداحافظی‌اش نوشته، بسیاری از ستاره‌های بزرگ‌تر از او نیز بدون بازی خداحافظی استقلال را ترک کرده‌اند. وداع غریبانه با باشگاه‌های بزرگ، تبدیل به عادت تکراری ستاره‌های فوتبال ایران شده و حالا این اتفاق برای منتظری نیز تکرار می‌شود. هر چند که هر دو طرف این ماجرا، می‌توانستند مدیریت بهتری از خودشان نشان بدهند و فضا را برای یک وداع مطلوب‌تر فراهم کنند. استقلال در پنجره نقل و انتقالات تابستانی، با مشکلات بسیار زیادی روبه‌رو شده است. جدایی احتمالی چند بازیکن از یک سو و رقم بالای مدنظر ستاره‌های دیگر برای تمدید قرارداد، اوضاع را برای این تیم پیچیده کرده است. در چنین شرایطی، عجیب نیست اگر باشگاه انتظار داشته باشد که بازیکن کهنه‌کار و پر تجربه‌ای مثل پژمان منتظری صبر بیشتری به خرج بدهد و اوضاع را ملتهب نکند. طبیعتاً پژمان در اولویت تمدید قرارداد‌های استقلال نبود و تیم اولویتش را برای حفظ کلیدی‌ترین ستاره‌ها صرف کرد. همین موضوع موجب دلخوری این مدافع

شد و او به استقبال ترک باشگاهش رفت. استقلال در خط دفاعی، مهره‌هایی مثل محمد دانشگر، روزبه چشمی و آرمین سهرابی‌ان را در اختیار دارد و احتمالاً در پنجره تابستانی نقل و انتقالاتی نیز یک مدافع آماده جذب خواهد کرد. حضور این مهره‌ها، موجب می‌شود که منتظری دیگر جایگاه سابقش را در استقلال نداشته باشد. البته که این بازیکن خوش اخلاق هنوز می‌تواند با تجربه‌اش به کمک تیم بیاید و حداقل در نیمکت، یکی از چهره‌های موثر باشگاه باشد اما ظاهراً او انتظار داشته مدیران استقلال، به سرعت قراردادش را تمدید کنند و اولین تماس‌ها را برای شروع پروسه تمدیدها را با او بگیرند. از زمان بازگشت به استقلال، پژمان هیچ‌وقت در فوق‌العاده‌ترین وضعیت ممکن دیده نشده است. او فصل گذشته برای مدت زیادی با مصدومیت دست و پنجه نرم می‌کرد و در این فصل نیز با وجود بازی‌های پرشمار برای استقلال، یکی از آماده‌ترین مهره‌های این تیم به‌شمار نمی‌رفت. شاید نحوه خداحافظی پژمان با استقلال، چندان دلچسب به نظر نمی‌رسد اما او یک تصمیم مهم دیگر برای فوتبالش گرفت و تیم ملی را نیز ترک کرد. تصمیمی که نشان می‌دهد این بازیکن،

اظهار نظر سلطانی‌فر در مورد بازگشت احتمالی پرسپور و البته تأکید ماز یار نظامی بر تلاش وزارت جهت امضای قرارداد استقلال با استراماچونی، پرسپولیس‌ها را علیه وزارت ورزش شورانده است

ایرج عجب با سابقه فعالیت در حراست، ناگهان باید مدیرعامل موفق‌ترین باشگاه این روزهای فوتبال ایران شود؟ چرا در باشگاه بزرگ و پر هیاهویی مثل استقلال، مدیری روی کار می‌آید که حتی قدرت کنترل زیرمجموعه‌اش را نیز ندارد و با سکوت همیشگی‌اش، علی‌خطیر را همه کاره باشگاه می‌کند؟ این انتخاب‌های نادرست، بزرگ‌ترین ضربه را به قهرمان‌ها و آبی‌های پایتخت زده‌اند. به نظر می‌رسد مدیریت دولتی استقلال و پرسپولیس، حالا دیگر به بن‌بست رسیده و وزارت ورزش دیگر قدرت لازم را برای کنترل و مدیریت دو باشگاه ندارد. حتی اگر بارسلونا و رئال مادرید نیز با مالکیت مشترک اداره می‌شدند، بدون تردید این‌جو بعد از مدتی در اطراف آنها نیز شکل می‌گرفت. هواداران این دو تیم، به خوبی می‌دانند که وزارت‌نه در پرونده حق پخش، نه در ماجرای اسپانسر و نه در هیچ زمینه دیگری، به دنبال گرفتن حق و حقوق قانونی‌شان نیست. وزارت پشت‌استقلال و پرسپولیس نمی‌ایستد و تنها «نمایش» خصوصی‌سازی به راه می‌اندازد اما اگر فشارها ادامه داشته باشند، شاید دولت بالاخره عطای تیمداری را به لقاییش بخشد.

نمی‌خواهد هر قیمتی در عضویت تیم ملی بماند. بسیاری از ستاره‌های بزرگ تیم ملی، نتوانستند زمان درستی را برای خداحافظی انتخاب کنند و همین موضوع، تأثیر منفی آشکاری روی محبوبیت و اعتبارشان گذاشت. پژمان‌ما به این دسته تعلق نداشت و پس از نیمکت‌نشین شدن در تیم ملی و البته تماشای درخشش مدافعان جوان تر، راه جدایی را در پیش گرفت. این بازیکن در سال ۲۰۰۸ برای اولین بار پیراهن تیم ملی را بر تن کرد اما از زمان روی کار آمدن کی‌روش در سال ۲۰۱۱، عضو ثابت اردوهای ملی شد و زوج ثابتی با سیدجلال حسینی تشکیل داد. او ۵۰ بازی برای تیم ملی انجام داد و یک بار موفق به گل‌زنی با پیراهن این تیم شد. بدون تردید منتظری در این سال‌ها یکی از بهترین نفرات تیم ملی به‌شمار می‌رفت. درخشش او در جام جهانی ۲۰۱۴ در پست غیر تخصصی دفاع راست، هنوز از لحظه‌ها داران فوتبال در ایران پاک نشده است. تصمیم درست پژمان برای ترک تیم ملی در زمان در دست، باید مورد توجه چند بازیکن دیگر این تیم نیز قرار بگیرد. بازیکنانی که با وجود دوخته شدن به نیمکت، همچنان جای جوان‌ترها را در فهرست تیم تنگ کرده‌اند.

را برای خرید دوباره نیمار فراهم کند. هر چند که این معامله، کاملاً پیچیده خواهد بود. حالا دیگر همه چیز، به خود نیمار

نیمار، به «فشار» بازی در یک تیم بزرگ‌تر از پی‌اس‌جی نیاز دارد. در بارسا و رئال، فشار فوق‌العاده‌ای روی بازیکنان گذاشته می‌شود و آنها را مجبور می‌کند که بهترین سطح‌شان را در زمین نشان بدهند. در تیمی مثل پاریس اما فوتبال‌یست‌ها هرگز با فشار زیادی مواجه نیستند و بخشی از انگیزه‌شان برای درخشش بیشتر را از دست می‌دهند. جدایی‌ای از بارسا، به شکلی نه چندان دوستانه رقم خورد. او در آخرین تمرینش در بلوگرانائلسون سمودو درگیر شد و بدون اجازه والورده زمین را ترک کرد. هواداران باشگاه به شدت علیه او موضع گرفتند و فضا برای مرد برزیلی تلخ شد اما اولین بازگشت او به شهر بارسلونا، نشان داد که همه چیز فراموش شده است. مسی و سوارز و سایر هم‌تیمی‌ها به شدت از نیمار استقبال کردند و او در تمرین تیم حتی با استقبال سرمربی نیز روبه‌رو شد. رختکن بارسا درست از همان روزها، به دنبال بازگرداندن این ستاره بوده اما در های باشگاه پاریس بسته به نظر می‌رسد. حالا که در هاد دیگر باز به نظر می‌رسند، انتظار می‌رود باشگاه بدون تعلل، شرایط

بستگی خواهد داشت. اگر او تصمیم جدی به ترک پاریس گرفته باشد، باید حقوقش را کاهش بدهد و با همه شرایط مدنظر بارسا موافقت کند. او هنوز یک فوتبال‌یست فوق‌العاده است اما حالا به جایی رسیده که دیگر نامش در فهرست ۵۰ نفره توپ طلا نیز دیده نمی‌شود. بارسا بدون نیمار، هرگز به لحاظ هجومی آن تیم سابق نشود و نیمار نیز بدون بارسا، هرگز نتوانست به موفقیت فوق‌العاده‌ای دست پیدا کند. او برای بازگشت به روزهای خوب گذشته و رسیدن به توپ طلا، باید با همه حواشی فاصله بگیرد و دوباره روی فوتبال تمرکز کند. مرد برزیلی بدون حواشی و زندگی پرماجرا و فعالیت‌های تجاری و کارهای تبلیغاتی، فوتبال‌یست بهتری بود و حالا نیز باید دوباره برای بازگشت به آن سطح به سختی تلاش کند. فوتبال نیمار هنوز تمام نشده و آینده او هنوز می‌تواند درخشان باشد. این ستاره باید هرچه سریع‌تر برای آینده‌اش تصمیم بگیرد و سرنوشت را روشن کند. پیراهن شماره ۱۱ بارسا، هنوز هم انتظار نیمار را می‌کشد. ستاره‌های که بعد از ترک بارسا، دیگر رنگ آرامش را ندیدند.